EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 8.1.2008
KOM(2008) 865 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om de olika uppfödningssystemen för värphöns, särskilt de system som omfattas av direktiv 1999/74/EG

{SEK(2007) 1750}

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om de olika uppfödningssystemen för värphöns, särskilt de system som omfattas av direktiv 1999/74/EG

(Text av betydelse för EES)

1. BAKGRUND

I rådets direktiv 1999/74/EG av den 19 juli 1999[1] fastställs miniminormer för skyddet av värphöns och anges särskilt bestämmelser för icke inredda och inredda burar samt alternativa system (utan burar).

I direktivet föreskrivs att uppfödning av värphöns i icke inredda burar ska förbjudas från och med den 1 januari 2012. I direktivet föreskrivs även att kommissionen till rådet ska överlämna en rapport utarbetad på grundval av ett vetenskapligt yttrande om de olika uppfödningssystemen för värphöns, med beaktande av dels de patologiska, zootekniska, fysiologiska och etologiska aspekterna, dels inverkan på hälsa och miljö. Rapporten ska även vara grundad på en undersökning om de socioekonomiska konsekvenserna av de olika systemen samt inverkan för gemenskapens ekonomiska partner[2]. Direktivet kompletteras genom lagstiftning om registrering av anläggningar som håller värphöns[3] och märkning av ägg[4] samt livsmedelssäkerhet[5].

Djurskydd och djurs välbefinnande är ett viktigt inslag i gemenskapens politik. I protokollet om djurskydd och djurens välfärd som fogats till EG-fördraget genom Amsterdamfördraget står det att gemenskapen fullt ut ska ta hänsyn till djurens välfärd vid utformning och genomförande av gemenskapens politik i fråga om jordbruk, transport, inre marknad och forskning. Även de viktigaste målen och de särskilda insatsområdena i gemenskapens handlingsplan för djurskydd och djurs välbefinnande 2006–2010[6], som antogs 2006, är relevanta för detta meddelande.

---

1 EGT L 203, 3.8.1999, s. 53.

2 Alla undersökningar och yttranden som använts vid utarbetandet av detta meddelande förtecknas i kommissionens arbetsdokument SEK(2007) 1750. Alla dokument som förtecknas i det dokumentet anges på sina originalspråk.

3 Kommissionens direktiv 2002/4/EG om registrering av anläggningar som håller värphöns och som omfattas av rådets direktiv 1999/74/EG (EGT L 30, 31.1.2002, s. 44).

4 Rådets förordning (EG) nr 1028/2006 om handelsnormer för ägg (EUT L 186, 7.7.2006, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 557/2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1028/2006 om handelsnormer för ägg (EUT L 132, 24.5.2007, s. 5).

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).

6 KOM(2006) 13 slutlig.

2. OLIKA UPPFÖDNINGSSYSTEM FÖR VÄRPHÖNS

2.1. Patologiska, zootekniska, fysiologiska och etologiska aspekter

I november 2004 utarbetade Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) på begäran av kommissionen ett vetenskapligt yttrande om djurskyddsaspekter när det gäller olika inhysningssystem för värphöns[7], där det bekräftas att aspekter som har att göra med djurens hälsa och beteende är av största vikt för djurs välbefinnande. I fråga om *djurhälsa* framhålls det i yttrandet att infektionssjukdomar kan bryta ut i alla inhysningssystem, men att förekomsten av dem varierar mellan systemen. I utomhussystem utgör kontakten med vilda djur en hälsorisk, medan en viktig hälsoriskfaktor i inomhussystem är den tätare kontakten mellan fåglar till följd av en högre beläggningsgrad och en miljö där förekomsten av patogener sannolikt är högre. I allmänhet kan man dra slutsatsen att risken för att hönsen ska utsättas för smittämnen och följderna av detta påverkas av miljöfaktorer, driftssystem och hygienåtgärder.

I fråga om de viktigaste aspekter som kan påverka *värphönsens välbefinnande och hälsa* under uppfödningsförhållanden har forskarna tagit hänsyn till följande:

– Skadlig hackning utgör ett allvarligt problem och kan leda till omfattande vävnadsskador, kannibalism och dödsfall. Risken för hackning minskar när kvaliteten på uppfödningsmetoderna ökar, som i extensiva system och när driftsledarnas uppfödningsskicklighet och kunskap om riskfaktorer är högre. Användningen av systematisk näbbtrimning för att minska skadlig hackning kritiseras av forskarna eftersom metoden anses vara smärtsam.

– Kannibalism är ett oförutsägbart problem som kan vara svårt att förhindra och ofta leder till hög dödlighet. Det har allvarligare följder i alternativa system[8], särskilt om hönsen har intakta näbbar.

– Benbrott inträffar mer sällan hos höns i inredda burar och alternativa system, där hönsen har visat sig ha betydligt starkare ben och mer sällan drabbas av benbrott än höns i icke inredda burar.

– Fotskador eller deformering av bröstbenet inträffar huvudsakligen till följd av olämpligt utformade sittpinnar.

– När det gäller dödligheten i vissa stora inredda burar eller alternativa system tyder de senaste undersökningarna[9] på att användning av de mest utvecklade stora inredda burarna eller alternativa systemen kan leda till låg dödlighet.

---

7 *Opinion of the Scientific Panel on Animal Health and Welfare on a request from the Commission related to the welfare aspects of various systems of keeping laying hens.*

8 System utan burar enligt kapitel I i direktiv 1999/74/EG.

9 LayWel, Workpackage 3, s. 58 ff.

När det gäller djurens *beteendemässiga prioriteter* drar man i Efsas yttrande slutsatsen att höns föredrar att lägga sina ägg i reden, och helst i ett slutet rede som har ett förformat eller formbart underlag. Därför bör lämpliga och lämpligt fördelade reden tillhandahållas i inhysningssystemen. Även att dricka, äta, sprätta och troligen sandbada är högt prioriterade beteenden. Även att vila och sitta på pinne är viktiga inslag i fåglars välbefinnande och alla fåglar bör kunna sitta på pinne samtidigt. Särskilt att sova nattetid på en upphöjd sittpinne är en beteendemässig prioritet, liksom andra nödvändiga rörelser som sprättning och sandbadning. Om hönsen inte kan ägna sig åt sådana högt prioriterade beteenden kan det leda till betydande frustration, deprivation eller skador, vilket är dåligt för deras hälsa och välbefinnande.

Lägre beläggningsgrader, som tillämpas i inredda burar, har visat sig ha en positiv effekt i detta avseende. Utrymmet för naturliga beteenden är emellertid ändå mer begränsat i inredda burar än i alternativa system.

2.2. Folkhälso- och miljöskyddsaspekter

I Efsas yttrande ingick ett särskilt kapitel om olika inhysningssystems följder för livsmedelssäkerheten (mikrobiologiska och kemiska faror).

På grundval av den forskning som gjorts hittills kan man inte dra slutsatsen att något av de befintliga inhysningssystemen måste fasas ut på grund av risker för folkhälsan.

I fråga om hönshållningens påverkan på miljöskydd kom man 2005 i en undersökning som genomfördes på uppdrag av kommissionen fram till att utbredningen av alla intensiva äggproduktionssystem hade en betydande negativ påverkan på kvaliteten på vatten, luft och landskap[10]. Det blir dock allt mer tydligt att man i framtiden kommer att behöva ta hänsyn till hållbarhetsaspekter vid ytterligare utveckling av inhysningssystem för värphöns[11].

2.3. Relevanta gemenskapsfinansierade forskningsprojekt

Det av gemenskapen samfinansierade forskningsprojektet *Welfare implications of changes in production systems for laying hens* (LayWel[12]) syftade till att optimera uppfödningssystemen för värphöns, särskilt inredda burar. Genom projektet, som avslutades 2006, bekräftades det att icke inredda burar medför inneboende djurskyddsproblem. Med undantag för icke inredda burar fann man att alternativa system gav möjlighet till ett tillfredsställande välbefinnande för värphöns, även om ytterligare forskning behövdes. Dödligheten varierade anmärkningsvärt mellan olika gruppstorlekar, systemutformningar och genotyper, samt mellan fåglar vars näbbar trimmats och dem vars näbbar inte trimmats. I undersökningen framhålls att dödligheten kan vara låg i stora inredda burar.

---

10 http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/pig_poultry_egg/eggsum_en.pdf.

11 EU:s förnyade strategi för hållbar utveckling, http://register.consilium.europa.eu/pdf/su/06/st10/st10117.sv06.pdf.

12 http://www.laywel.eu/.

Resultatet från projektet EGGDEFENCE[13] tyder på att inhysningssystemet, som endast utgör en möjlig spridningsväg, inte påverkar i hur hög grad ägg infekteras med *Salmonella*. Därför har ytterligare forskningsprojekt inletts om relaterade frågor. Inom ramen för projektet SAFEHOUSE[14] kommer man därför att analysera epidemiologin vid kontaminering av ägg och kolonisering av värphöns av *Salmonella* och andra zoonotiska patogener i förhållande till inhysningsmiljön, samt genomföra riskbedömningsundersökningar för att möjliggöra beskrivning och klassificering av riskerna för konsumenterna i fråga om ägg. Samtidigt kommer man genom ett kompletterande projekt, RESCAPE[15], att genomföra en tvärvetenskaplig strategi på hönsnivå (uppfödning) och äggnivå (äggets skyddsmekanismer samt dekontaminering och sortering av ägg) för att minska risken för att ägg som är olämpliga som livsmedel kommer in i livsmedelskedjan.

Slutligen undersöks i det gemenskapsfinansierade projektet Welfare Quality[16] integreringen av djurskydd i livsmedelskvalitetskedjan. Utvecklingen av indikatorer för djurs välbefinnande och användningen av dem i övervakningen av djurs välbefinnande kommer att ge verktyg så att man kan motsvara konsumenternas krav på tillförlitlig och tydlig information om de djurskyddsstandarder som tillämpats. Syftet är att öka konkurrenskraften för produkter som framställts under förhållanden med höga djurskyddsstandarder.

2.4. Socioekonomiska konsekvenser och inverkan för gemenskapens ekonomiska partner

Kommissionen har finansierat en oberoende undersökning om socioekonomiska konsekvenserna av de olika inhysningssystemen för värphöns[17] (Agra CEAS-undersökningen). I studien analyseras utvecklingen av EU-producenters produktionskostnader och konkurrenskraft i förhållande till tillämpningen av djurskyddskrav, och man simulerar även situationen i EU efter förbudet mot icke inredda burar och olika scenarier för möjliga framtida förändringar som kan påverka äggmarknaden i EU. Man har även tagit hänsyn till ytterligare uppgifter om de socioekonomiska konsekvenserna av direktiv 1999/74/EG (se bilagan).

Det bör noteras att det hittills endast finns begränsade uppgifter om inredda burar. Enligt Agra CEAS-undersökningen ökar produktionskostnaderna, såväl rörliga som fasta kostnader, i EU i takt med högre djurskyddsstandarder. I en undersökning som genomfördes på uppdrag av industrin uppges det att produktionskostnaderna skulle kunna öka med runt 10 % jämfört med icke inredda burar[18].

---

13 http://ec.europa.eu/research/agriculture/projects/qlrt_2000_01606_en.htm.

14 http://www.safehouse-project.eu/index.php?rub=Egg_contaminating_zoonotic_pathogens. Detta treåriga projekt inleddes den 1 oktober 2006.

15 http://www.rescape-project.eu. Detta treåriga projekt inleddes den 1 oktober 2006.

16 http://www.welfarequality.net.

17 *Study on the socio-economic implications of the various systems to keep laying hens*, slutrapport till Europeiska kommissionen från Agra CEAS Consulting Ltd., uppdaterad version 2005.

18 *Impact of EU Council Directive 99/74 "welfare of laying hens" on the competitiveness of the EU egg industry*, s. 21.

Merkostnaden för produktion av ett ägg från frigående höns inomhus i stället för från höns i icke inredda burar uppskattas emellertid till 1,3 cent och merkostnaden för att producera ett ägg från utehöns i stället för från höns i icke inredda burar till 2,6 cent[19]. Om man antar att ett genomsnittligt ägg från höns i icke inredda burar för närvarande kostar runt 9 cent skulle omställningen från icke inredda till inredda burar öka kostnaden för varje ägg med mindre än 1 cent.

Enligt Agra CEAS-undersökningen ökar producenternas bruttomarginal per kilo ägg i system med frigående höns inomhus och utehöns jämfört med icke inredda burar. I system med utehöns är producenternas bruttomarginal dubbelt så hög som med inredda burar. I system med ekologisk produktion är bruttomarginalen inte lika hög som i system med utehöns. Vid analysen av bruttomarginalerna var det tydligt att även om marginalerna ökar vid högre djurskyddsstandarder kan den totala produktionen per anläggning minska.

I dag minskas vissa nackdelar som EU-producenterna drabbas av genom faktorer som tullar och transportkostnader[20]. Betydelsen av EU-producenternas närhet till marknaden är relevant för marknaden för ägg med skal. Eftersom hållbarheten för skalägg är begränsad utgörs importen från tredjeländer huvudsakligen av bearbetade ägg (torkade eller flytande), för vilka en skillnad i konkurrenskraft måste medges.

2.5. Konsumenternas inställning till värphönsens välfärd

Under 2005 och 2006 genomfördes två Eurobarometerundersökningar i EU om konsumenternas inställning till djurskydd[21]. Undersökningarna visar att djurskydd är en fråga som medborgarna tycker är mycket viktig: de ger den i genomsnitt 8 av 10 poäng i fråga om betydelse. Medborgarna tycker att i synnerhet fjäderfä (värphöns och slaktkycklingar) är ett prioriterat insatsområde när det gäller djurskydd. I fråga om välbefinnande tycker 44 % av konsumenterna att värphönsens välbefinnande bör förbättras mest, jämfört med 42 % för slaktkycklingar och 28 % för svin. Hela 58 % av de tillfrågade ansåg att värphönsens välbefinnande var lågt. Uppgifterna visar att konsumenterna i EU för det mesta antar att de har makten att påverka djurskyddsstandarderna genom att medvetet välja vad de köper. Konsumenterna verkar emellertid inte vara helt nöjda med de befintliga märkningssystemen, inte heller det för ägg.

Det faktiska köpmönstret i EU visar också att konsumenterna är medvetna om olika inhysningssystem för värphöns och att de noterar vilket produktionssystem som anges på märkningen: 16 % av de tillfrågade uppgav att de för det mesta köper ägg som kommer från höns som hålls i bur, 10 % köper ägg från höns som hålls i alternativa inomhussystem och 38 % köper ägg från höns som hålls i utomhussystem. 18 % medgav att de inte noterar inhysningssystemet och 8 % uppgav att de inte köper ägg alls.

---

19 Compassion in World Farming på grundval av kommissionens socioekonomiska undersökning, se *Alternatives to the barren battery cage for the housing of laying hens in the European Union*, s. 27.

20 Se *Impact of EU Council Directive 99/74 "welfare of laying hens" on the competitiveness of the EU egg industry*.

21 *Attitudes of consumers towards the welfare of farmed animals* och *Attitudes of EU citizens towards Animal Welfare*, se undersökningarna i bilagan.

En majoritet av medborgarna i EU (57 %) uppgav att de är beredda att betala mer för ägg som kommer från produktionssystem med höga djurskyddsstandarder. Mer utförligt sade sig 25 % av de tillfrågade vara villiga att betala 5 % mer, 21 % var villiga att betala 10 % mer, 7 % att betala 25 % mer och 4 % var villiga att betala över 25 % mer.

Resultaten från Eurobarometerundersökningarna stöds av uppgifter om alternativa systems utveckling. Enligt Agra CEAS-undersökningen steg den andel av värphönspopulationen i EU som hålls i system utan burar från 3,56 % till 11,93 % mellan 1993 och 2003.

Ytterligare analyser av konsumentintresset pågår inom ramen för projektet Welfare Quality[22].

2.6. Registrering av anläggningar och märkning av ägg

I enlighet med direktiv 1999/74/EG föreskrivs i kommissionens direktiv 2002/4/EG att medlemsstaterna ska registrera alla anläggningar där ägg produceras och ge dem ett nummer som anger produktionsmetoden, medlemsstaten och registreringsnumret. Enligt handelsnormerna för ägg[23] ska ägg av klass A märkas med detta nummer. Vidare ska inhysningssystemet anges på förpackningen väl synligt och klart läsligt och i enlighet med de fastställda beteckningarna. Inhysningssystemen anges genom en hänvisning till direktiv 1999/74/EG, med ytterligare krav på ägg från system med utehöns.

Ägg av klass A som importeras från tredjeländer ska i allmänhet märkas med ursprungslandets ISO-kod samt ”ej gemenskapsnorm” om det inte finns en utvärdering gjord av kommissionen där det konstateras att de bestämmelser som följts är likvärdiga med gemenskapsnormerna.

I det nuvarande systemet för märkning av ägg föreskrivs det ingen obligatorisk differentiering mellan ägg som kommer från höns i icke inredda burar och ägg från höns i inredda burar. Det är dock tillåtet att ange om äggen kommer från höns i inredda burar genom en frivillig märkning.

Dessutom har jordbrukarorganisationer, djurskyddsorganisationer och återförsäljare i flera medlemsstater utvecklat allt fler märkningssystem för att ange att produktionen skett enligt höga djurskyddsstandarder. Synligheten och effekten på marknaden håller på att undersökas[24].

2.7. Den gemensamma jordbrukspolitikens betydelse för hönshållning

När det gäller möjliga fördelar för djurskyddet planeras åtgärder inom ramen för landsbygdsutvecklingspolitiken[25]. Stöd till investeringar i jordbruksföretag eller

---

22 http://www.welfarequality.net.

23 Rådets förordning (EG) nr 1028/2006 och kommissionens förordning (EG) nr 557/2007.

24 Se t.ex. *Welfare Quality Report* nr 3.

25 Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter för att förbättra djurskyddet kan beviljas av medlemsstaterna och medfinansieras av gemenskapen.

2.8. Genomförande och tillämpning av direktiv 1999/74/EG

De flesta medlemsstaterna har införlivat direktiv 1999/74/EG korrekt. Hittills har producenterna i de flesta medlemsstaterna emellertid gjort mycket små framsteg när det gäller att införa inredda burar eller övergå till alternativa system. Kommissionen har dock fått uppgift om att stora återförsäljare i flera medlemsstater håller på att utveckla marknadsföringsstrategier för ägg från höns i alternativa system.

Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor offentliggjorde 2005 en rapport om en rad inspektioner av värphönsanläggningar som gjorts under 2004. Dessa inspektioner visade att det i vissa medlemsstater ännu fanns problem med tillämpningen av direktivet. Alla de berörda medlemsstaterna har sedan dess lämnat in handlingsplaner till kommissionen om hur de tänker åtgärda dessa problem i framtiden. Kommissionen vidtar ytterligare uppföljande åtgärder i de fall där åsidosättande av bestämmelserna fortfarande inte åtgärdas på ett tillfredsställande sätt.

3. SLUTSATSER

Djurskydd är en grundvärdering för EU:s medborgare, som tycks vara särskilt intresserade av välbefinnandet för tamfjäderfä, särskilt värphöns. Genom rådets direktiv 1999/74/EG kom medlemsstaterna överens om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns, med ett stegvist genomförande av vissa bestämmelser fram till 2012 för att ta hänsyn till de ekonomiska konsekvenserna.

Undersökningar har visat att djurhälsoproblem som inträffar i *alternativa system* i de flesta fall kan minimeras eller till och med lösas genom rätt drift eller lämplig utformning. *Inredda burar* förbättrar djurens välbefinnande jämfört med icke inredda burar, och ytterligare förbättringar tycks vara möjliga i framtiden. *Icke inredda burar* orsakar däremot flera djurskyddsproblem som är *inneboende* i systemen. I vetenskapliga undersökningar har man dragit slutsatsen att nackdelarna med icke inredda burar väger tyngre än de möjliga fördelarna, som minskad förekomst av parasiter, god hygien och enklare drift. Ytterligare forskning pågår, och kommer att behövas, för att bl.a. bedöma i hur hög grad uppfödningssystemen för värphöns ger optimala villkor för djurhälsa och djurskydd samt livsmedelssäkerhet.

Inspektioner har visat att flera medlemsstater har problem med att genomföra direktiv 1999/74/EG korrekt. Kommissionen kommer att övervaka utvecklingen noggrant genom ytterligare inspektioner av kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor och agera genom att se till att inspektionerna följs upp på ett lämpligt sätt.

En uppskattning av konsumtionsutvecklingen i flera EU-15-medlemsstater visar på en stadig ökning av konsumtionen av ägg från höns i system utan burar[26].

---

[26] *Trends in laying hen numbers and the production and consumption of eggs from caged and non-caged production systems*, Agra CEAS, s. 18.

Tydlig information till konsumenterna är nyckeln till att göra det möjligt för producenterna att saluföra ägg från uppfödningssystem med höga djurskyddsstandarder. Här bör det nämnas att bearbetade ägg, till skillnad från konsumtionsägg, för närvarande inte är föremål för några rättsliga krav när det gäller djurskyddsmärkning.

Redan i dag saluför vissa återförsäljare och livsmedelsföretagare till största delen ägg från höns i system utan burar. Det pågår forskning för att analysera hur återförsäljare kan dra nytta av de olika typerna av djurskyddsprogram[27]. Att skjuta upp förbudet mot icke inredda burar skulle snedvrida konkurrensen och bestraffa de producenter som redan har investerat i alternativa system eller inredda burar, som står för vetenskaplig och teknisk utveckling.

4. REKOMMENDERADE ÅTGÄRDER

4.1. Möjliggörande av nya möjligheter till konkurrenskraft

De höga djurskyddsstandarder som tillämpas i EU, och som även omfattar värphöns, bör lanseras som en marknadsförings- och konkurrensfördel på EU-nivå med hjälp av de mekanismer som redan finns och dem som diskuteras inom ramen för gemenskapens handlingsplan för djurskydd och djurs välbefinnande, som t.ex. att

– uppmuntra såväl den offentliga som den privata sektorn att prioritera stöd till vetenskapliga investeringar, information och utbildning på detta område,

– främja informationskampanjer om de uppfödningssystem som är förenliga med handelsnormerna för ägg,

– främja samarbete mellan berörda parter längs försörjningskedjan (t.ex. producenter, bearbetare, återförsäljare, restauranger, konsumenter, regeringar, icke-statliga organisationer),

– undersöka möjligheten att skapa allmänna förutsättningar på EU-nivå för att möjliggöra djurskyddsmärkning på grundval av indikatorer för djurs välbefinnande och certifieringssystem på EU-nivå; sådana prospektiva undersökningar bör göras i enlighet med de allmänna principerna om ”bättre lagstiftning” och de ekonomiska konsekvenserna bör bedömas särskilt noga.

Information till konsumenterna om de höga djurskyddsstandarder som tillämpas i värphönssektorn bör omfatta objektiva uppgifter om

– de produktionsmetoder som tillämpats,

– det faktum att tillämpningen av högre djurskyddsnormer kan leda till merkostnader för producenterna, och

– de förbättrade djurskyddsnormernas påverkan på priset på ägg.

---

[27] *Retailers dealing with welfare schemes*, s. 48.

Konsumenterna bör kunna vara säkra på att de köper ägg som producerats i enlighet med europeiska värderingar. Förbättringen av djurskyddet i inhysningssystemen är ett inslag i främjandet av hållbar utveckling, en princip som återspeglar de värderingarna[28].

Jordbrukarna skulle kunna belönas för att de producerar produkter med högre kvalitet som kan skiljas från andra produkter och därför betingar ett högre pris.

4.2. Omställning till nya inhysningssystem och den gemensamma jordbrukspolitiken

Med tanke på de vetenskapliga undersökningarna rekommenderas det inte att ändra de nuvarande bestämmelserna i direktiv 1999/74/EG.

Omställningen till nya inhysningssystem måste stödjas ytterligare, såväl tekniskt som ekonomiskt. Insatserna från medlemsstaternas myndigheter bör koncentreras på att tillhandahålla tekniskt stöd till jordbrukarna och uppmuntra dem att ställa om till nya inhysningssystem i enlighet med europeiska värderingar och som de kan tjäna på. Möjligheten till utbildning i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004 bör övervägas.

Den gemensamma jordbrukspolitikens, särskilt landsbygdsutvecklingspolitikens, betydelse för värphönssektorn bör analyseras och göras synligare, inklusive stöd till investeringar i jordbruksföretag eller bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter som syftar till att förbättra djurskyddet. Det är möjligt att genom den gemensamma jordbrukspolitiken finansiera informationskampanjer som syftar till att återställa konsumenternas förtroende för jordbruksprodukter, inklusive ägg. Detta kan omfatta stöd till initiativ för bättre information om djurskydd till medborgarna.

4.3. Forskning

Under det sjunde ramprogrammet för forskning föreslås ämnet *Improving animal health, product quality and performance of organic and low-input livestock systems through integration of breeding and innovative management techniques*[29]. Ämnesbeskrivningen omfattar produktionssystem för fjäderfä. Dessutom läggs andra ämnen fram angående användning av genomiska metoder och genetik i animalieproduktion.

Ytterligare forskning bör främjas och prioriteras för att förbättra uppfödningssystemen för värphöns och minimera djurhälso- och djurskyddsproblem i samband med genetiskt urval. Ytterligare forskning om system utan burar, om de är lönsamma, bör främjas.

---

[28] EU:s förnyade strategi för hållbar utveckling, http://register.consilium.europa.eu/pdf/su/06/st10/st10117.sv06.pdf. Se även *Good Practice Note Animal Welfare in Livestock Operations*, International Finance Corporation, http://www.ifc.org/ifcext/enviro.nsf/AttachmentsByTitle/p_AnimalWelfare_GPN/$FILE/AnimalWelfare_GPN.pdf.

[29] Tema 2, ansökningsomgång 2A, FP7-KBBE-2007-1-3-07, 2007/C 133/07, 15.6.2007.

Indikatorer för djurs välbefinnande och tillförlitliga övervakningssystem på anläggningarna kommer, när de har utarbetats inom ramen för projektet Welfare Quality, att behöva uppdateras och utvärderas ytterligare. Även den forskning som genomförs inom ramen för detta projekt om möjligheter till marknadsföring av produkter som framställts under förhållanden med höga djurskyddsstandarder bör följas upp.

Djurskyddets roll i strategin för hållbar utveckling bör utvärderas ytterligare.